Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA MACEJA ŠPUNARA [*MACIEJ SZPUNAR*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2016. gada 8. decembrī[1]

Lieta C-421/15 P

Yoshida Metal Industry Co. Ltd
pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*)

Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — Reģistrācijas atteikuma vai spēkā neesamības pamats — Apzīmējumi, kurus veido vienīgi preces forma, kas vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai — 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts — Atteikuma vai spēkā neesamības pamata pārbaude attiecībā uz preču vai pakalpojumu kopumu — 52. panta 3. punkts — *EUIPO* apelācijas padomes lēmuma pamatojums — Vispārējs pamatojums attiecībā uz visām attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem — Jauns pamats apelācijas stadijā — Nepieņemamība

Ievads

1. Ar izskatāmo apelācijas sūdzību *Yoshida Metal Industry Co. Ltd* (turpmāk tekstā – "*Yoshida*") lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 21. maija spriedumu *Yoshida Metal Industry/EUIPO*[2], ar ko tā ir noraidījusi viņas prasības atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas pirmās padomes lēmumus spēkā neesamības atzīšanas procesos starp *Pi-Design AG, Bodum France* un *Bodum Logistics A/S* (turpmāk tekstā kopā – "*Pi-Design* u.c."), no vienas puses, un *Yoshida*, no otras puses[3].

2. Ar pārsūdzēto spriedumu, kas pieņemts pēc lietas nodošanas atpakaļ pēc nolēmuma atcelšanas[4], ir atstāta negrozīta divu *Yoshida* reģistrēto grafisko preču zīmju spēkā neesamība.

3. Jaunajā *Yoshida* iesniegtajā apelācijas sūdzībā papildus jautājumam par to, vai Vispārējā tiesa ir ievērojusi par pirmo apelācijas sūdzību pieņemto spriedumu, ir ietverts papildu aspekts par spēkā neesamības pamata pastāvēšanu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm, kā arī par strīdīgo lēmumu un pārsūdzētā sprieduma pamatojuma pietiekamību šajā jautājumā[5].

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — T-331/10 RENV un T-416/10 RENV, nav publicēts, EU:T:2015:302, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums".

3 — *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2010. gada 20. maija lēmumi lietās R 1235/2008-1 un R 1237/2008-1 (turpmāk tekstā – "strīdīgie lēmumi").

4 — Spriedums, 2014. gada 6. marts, *Pi-Design* u.c./*Yoshida Metal Industry* (no C-337/12 P līdz C-340/12 P, nav publicēts, EU:C:2014:129).

5 — Pievēršu uzmanību tam, ka līdzīga problemātika ir izvirzīta citā pašlaik izskatāmā apelācijas sūdzībā (skat. lietu ITSB/*Unibail Management*, C-513/14 P, kas pašlaik tiek izskatīta Tiesā).

Atbilstošās tiesību normas

4. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 207/2009[6] 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktu tiek atteikta tādu apzīmējumu reģistrācija, kurus veido vienīgi "preču forma, kura vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai".

5. Šīs regulas 52. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka Eiropas Savienības preču zīmi atzīst par spēkā neesošu uz iesnieguma pamata, ja preču zīme ir tikusi reģistrēta pretēji 7. panta noteikumiem.

6. Regulas Nr. 207/2009 52. panta 3. punktā ir noteikts:

"Ja spēkā neesamība ir pamatota tikai attiecībā uz dažām precēm vai pakalpojumiem, uz ko Eiropas Savienības preču zīme ir reģistrēta, īpašnieka tiesības paziņo par spēkā neesošām tikai uz šīm precēm vai pakalpojumiem."

Tiesvedības priekšvēsture

7. Šīs lietas pamatā esošos faktus, kā tie izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 1.–15. punktā, var apkopot šādi.

8. 1999. gada 3. un 5. novembrī *Yoshida* iesniedza *EUIPO* pieteikumu reģistrēt divas preču zīmes, ko veido šādi attēloti grafiski apzīmējumi:

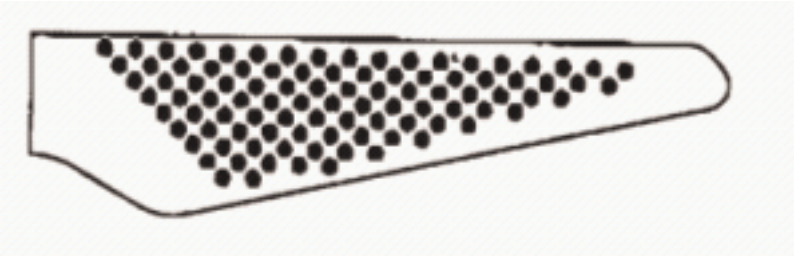

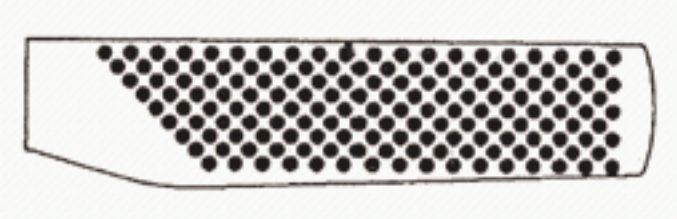

9. Preces, attiecībā uz kurām reģistrācija tika pieteikta, ietilpst 8. un 21. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam:

— 8. klase: "Galda piederumi, šķēres, naži, dakšiņas, karotes, galodas, galodu turētāji, asināšanas stieņi, pincetes zivju asakām";

6 — Padomes 2009. gada 26. februāra Regula par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.). Jāatzīmē, ka aplūkojamajā gadījumā piemērojamās materiālo tiesību normas ir Regulas Nr. 207/2009 normas, jo atbilstošās tiesību normas tiek noteiktas pēc *EUIPO* apelācijas padomes lēmuma pieņemšanas datuma. Katrā ziņā gan Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts, gan tās 51. panta 3. punkts (kas atbilst Regulas Nr. 207/2009 52. panta 3. punktam) ir formulēti būtībā analoģiski.

— 21. klase: “Mājsaimniecības vai virtuves piederumi, ierīces, tilpnes un trauki (ne dārgmetāla, ne ar pārklājumu), maisītāji, virtuves lāpstiņas, nažu bloki, toršu lāpstiņas, kūku lāpstiņas”.

10. Konkrētās preču zīmes tika reģistrētas 2002. gada 25. septembrī un 2003. gada 16. aprīlī.

11. 2007. gada 10. jūlijā *Pi-Design* u.c. iesniedza pieteikumus par konkrēto preču zīmju spēkā neesamības atzīšanu atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā paredzētajam pamatam.

12. Ar 2008. gada 15. un 21. jūlija lēmumiem *EUIPO* Anulēšanas nodaļa šos pieteikumus noraidīja.

13. Izskatot *Pi-Design* u.c. apelācijas sūdzību, ar strīdīgajiem lēmumiem *EUIPO* Apelācijas pirmā padome atcēla Anulēšanas nodaļas lēmumus un atzina preču zīmes par spēkā neesošām, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktu.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un Tiesā, kā arī pārsūdzētais spriedums

14. Ar prasības pieteikumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegti 2010. gada 12. augustā un 15. septembrī, *Yoshida* cēla prasības atcelt strīdīgos lēmumus, norādot vienu vienīgu pamatu – Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkta pārkāpumu.

15. Ar diviem 2012. gada 8. maija spriedumiem *Yoshida Metal Industry*/ITSB – Pi Design u.c. (trijstūrainas virsmas ar melnas krāsas punktiem attēls)[7] un Yoshida Metal Industry/ITSB – Pi Design u.c. (virsmas ar melnas krāsas punktiem attēls)[8] Vispārējā tiesa apmierināja šo prasības pamatu un šīs prasības.

16. Izskatot *Pi-Design* u.c. iesniegto apelācijas sūdzību, ar 2014. gada 6. marta spriedumu[9] Tiesa atcēla šos spriedumus sakarā ar šī paša 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkta pārkāpumu un nodeva lietas atpakaļ Vispārējai tiesai.

17. Izlemjot tai atpakaļ nodoto lietu, ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja vienīgo pamatu par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkta pārkāpumu, kā arī prasības pilnā apjomā un piesprieda *Yoshida* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Lietas dalībnieku prasījumi

18. Ar savu apelācijas sūdzību *Yoshida* lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu un strīdīgos lēmumus:

— galvenokārt, pilnībā, vai

— pakārtoti, ciktāl ar tiem par spēkā neesošām atzītas tās preču zīmes attiecībā uz “galodām un galodu turētājiem” (8. klase) un “mājsaimniecības vai virtuves piederumiem, ierīcēm, tilpnēm un traukiem (ne dārgmetāla, ne ar pārklājumu) un nažu blokiem” (21. klase),

kā arī piespriest *EUIPO* un *Pi-Design* u.c. atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19. *EUIPO* un *Pi-Design* u.c. lūdz noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *Yoshida* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

7 — T-331/10, nav publicēts, EU:T:2012:220.

8 — T-416/10, nav publicēts, EU:T:2012:222.

9 — Spriedums, 2014. gada 6. marts, *Pi-Design* u.c./*Yoshida Metal Industry* (no C-337/12 P līdz C-340/12 P, nav publicēts, EU:C:2014:129).

Analīze

20. Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus: pirmkārt, Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkta pārkāpumu un, otrkārt, šīs regulas 52. panta 3. punkta pārkāpumu.

21. Atbilstoši Tiesas vēlmei savu analīzi es ierobežošu ar otro apelācijas sūdzības pamatu.

Par otro apelācijas sūdzības pamatu – Regulas Nr. 207/2009 52. panta 3. punkta pārkāpumu

22. Aplūkojamais pamats ir norādīts *Yoshida* pakārtotā prasījuma pamatojumam, ar kuru tiek lūgts atcelt pārsūdzēto spriedumu un strīdīgos lēmumus, ciktāl ar tiem ir atzīta tās preču zīmju spēkā neesamība attiecībā uz konkrētām attiecīgajām precēm, proti, "galodām un galodu turētājiem", "mājsaimniecības vai virtuves piederumiem, ierīcēm, tilpnēm un traukiem [..] un nažu blokiem". Šim pamatam ir divas daļas.

Par pirmo daļu

23. Pirmajā daļā *Yoshida* apgalvo, ka, neizvērtējot, vai konkrētajā gadījumā norādītais spēkā neesamības pamats pastāv attiecībā uz visām ar apstrīdētajām preču zīmēm aptvertajām precēm, Vispārējā tiesa nav ievērojusi Regulas Nr. 207/2009 52. panta 3. punktu.

24. Atgādināšu, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru jautājums par to, vai uz preču zīmi ir attiecināms kāds no Regulas Nr. 207/2009 7. pantā paredzētajiem atteikuma vai spēkā neesamības pamatiem, ir jāizvērtē *in concreto* saistībā ar pieteiktajām precēm vai pakalpojumiem [10]. Turklāt Regulas Nr. 207/2009 52. panta 3. punktā ir paredzēts, ka gadījumā, ja spēkā neesamība ir pamatota tikai attiecībā uz daļu no precēm vai pakalpojumiem, spēkā neesamības atzīšana attiecas vienīgi uz attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem [11].

25. No minētā izriet, pirmkārt, ka *EUIPO* spēkā neesamības pamatu izvērtējums ir jāveic attiecībā uz katru no ar šo preču zīmi aptvertajām precēm vai pakalpojumiem. Otrkārt, *EUIPO* lēmumam, ar kuru šāds pamats tiek piemērots, principā ir jābūt pamatotam attiecībā uz katru no minētajām precēm vai pakalpojumiem [12].

26. Aplūkojamajā gadījumā ir skaidrs, ka ar strīdīgajiem lēmumiem Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā paredzētā spēkā neesamības pamata esamība ir konstatēta attiecībā uz visām reģistrācijas pieteikumā norādītājām precēm.

27. Turklāt es vēršu uzmanību uz to, ka pirmajā instancē *Yoshida* nebija izvirzījusi ne pamatu par to, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 52. panta 3. punktu, ne pamatu par strīdīgo lēmumu nepietiekamu pamatojumu šajā jautājumā.

10 — Spriedums, 2010. gada 9. septembris, ITSB/*Borco-Marken-Import Matthiesen* (C-265/09 P, EU:C:2010:508, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

11 — Analoga norma ir ietverta Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 25. lpp.), 13. pantā (agrāk – 13. pants Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, OV 1989, L 40, 1. lpp.).

12 — Šajā ziņā saistībā ar Direktīvas 89/104 13. pantu skat. spriedumu, 2007. gada 15. februāris, *BVBA Management, Training en Consultancy* (C-239/05, EU:C:2007:99, 34. punkts), un saistībā ar Regulu Nr. 207/2009 skat. rīkojumu, 2010. gada 18. marts, *CFCMCEE*/ITSB (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 37.–41. punkts).

28. Tādējādi *Yoshida* apelācijas stadijā izvirzītais pamats ir jāsaprot kā pārmetums Vispārējai tiesai, ka tā – pēc savas ierosmes – nav norādījusi uz to, ka *EUIPO* Apelācijas padome, iespējams, nav izvērtējusi spēkā neesamības pamatu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm un nav juridiski pietiekami pamatojusi savus lēmumus šajā jautājumā.

29. Ir jāizvērtē, vai tāds pamats, ar kuru būtībā Vispārējai tiesai tiek pārmests, ka tā nav izvirzījusi pamatu pēc savas ierosmes, apelācijas stadijā ir pieņemams.

– *Par pieņemamību*

30. Jāatzīmē, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka Vispārējai tiesai nevar pārmest, ka tā nav izlēmusi tādu pamatu, kas tajā nav bijis izvirzīts [13].

31. Šā principa piemērošana kļūst problemātiska, kad ir runa par pamatiem pēc savas ierosmes.

32. Var tikt apgalvots, ka, ja pirmās instances tiesa var vai pat tai ir pienākums izvirzīt pamatu pēc savas ierosmes, tā, to neizdarot, pati pieļauj kļūdu tiesību piemērošanā, par ko Tiesa var sodīt apelācijas stadijā. Ar šādu pieeju var izskaidrot, kādēļ Tiesa reizēm piekrīt izvērtēt šādu pamatu apelācijas stadijā [14].

33. Tomēr no precizējumiem nesenākā judikatūrā izriet, ka apelācijas sūdzības pamats, kas ir saistīts ar to, ka Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes neesot kontrolējusi lēmuma, kuru Vispārējā tiesā ir lūgts atcelt, pamatojumu, ir nepieņemams, ja tas skar aspektus, kas Vispārējā tiesā nav tikuši norādīti.

34. Proti, Tiesa kā nepieņemamu ir noraidījusi pamatu par to, ka Vispārējā tiesa it kā nav sodījusi par šāda lēmuma pamatojuma nepietiekamību, jautājumos, kurus savā prasībā Vispārējai tiesai apelācijas sūdzības iesniedzējs nebija tieši norādījis [15].

35. Es uzskatu, ka šādu apelācijas sūdzības pamatiem piemērojamo ierobežojumu pilnībā attaisno apelācijas tiesvedības Tiesā principi. Proti, apelācijas tiesvedībā Tiesas kompetence principā ir ierobežota ar tā tiesiskā risinājuma novērtēšanu, kādu lietu pēc būtības izskatošā tiesa sniegusi tajā apspriestajiem pamatiem [16]. Apstrīdēto vērtējumu pamatotības izvērtējums noteikti pieprasa pārbaudīt lēmuma, kura atcelšana ir lūgta Vispārējā tiesā, pamatojuma pietiekamību. Tomēr būtu pārmērīgi pieprasīt, lai Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes kontrolētu šāda lēmuma pamatojumu aspektos, kas tajā nav tikuši izvirzīti [17].

36. No minētā izriet, ka pamats par to, ka Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes nav sodījusi par akta izdevējas iestādes pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu jautājumos, kas Vispārējā tiesā tieši nav tikuši izvirzīti, apelācijas stadijā nav pieņemams.

37. Manā ieskatā šāda pieeja ir piemērojama arī strīdos par preču zīmēm.

13 — Šajā ziņā it īpaši skat spriedumus 2011 gada 8 decembris *Chalkor*/Komisija (C-386/10 P EU:C:2011:815, 70. punkts) un 2015 gada 22 oktobris *AC-Treuhand*/Komisija (C-194/14 P, EU:C:2015:717, 55. punkts)

14 — Skat. rīkojumu, 2012. gada 9. februāris, *Deutsche Bahn*/ITSB (C-45/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:69, 61. punkts), un spriedumu, 2014. gada 19. jūnijs, *FLS Plast*/Komisija (C-243/12 P, EU:C:2014:2006, 48. punkts), kuros Tiesa ir lēmusi, ka Vispārējā tiesa pamatoti pēc savas ierosmes nav izvirzījusi pamatu par lēmuma, kuru Vispārējā tiesā ir lūgts atcelt, pamatojuma neesamību.

15 — Spriedumi, 2013. gada 26. novembris, *Gascogne Sack Deutschland*/Komisija (C-40/12 P, EU:C:2013:768, 46.–55. un 61.–64. punkts), un 2015. gada 17. septembris, *Total*/Komisija (C-597/13 P, EU:C:2015:613, 21. un 22. punkts).

16 — Spriedums, 2013. gada 26. novembris, *Gascogne Sack Deutschland*/Komisija (C-40/12 P, EU:C:2013:768, 52. punkts). Skat. arī ģenerāladvokāta N. Vāla [*N. Wahl*] secinājumus lietā *Total*/Komisija (C-597/13 P, EU:C:2015:207, 118.–128. punkts).

17 — Skat. ģenerāladvokāta N. Vāla secinājumus lietā *Total*/Komisija (C-597/13 P, EU:C:2015:207, 118.–128. punkts).

38. Konkrēti saistībā ar *EUIPO* un Vispārējās tiesas veikto Regulas Nr. 207/2009 52. panta 3. punkta piemērošanu apelācijas sūdzība nevar attiekties uz jautājumu par to, vai apelācijas padomes lēmums ir pietiekami pamatots attiecībā uz kādu preču vai pakalpojumu daļu, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs uz šo aspektu nav tieši norādījis Vispārējā tiesā.

39. Šajā sakarā nepietiek ar to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs vispārīgi bija apstrīdējis atteikuma vai spēkā neesamības pamata piemērojamību attiecībā uz visām attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem. Lai varētu atsaukties uz šāda pamata nepiemērojamību vienīgi attiecībā uz kādu daļu no šīm precēm vai pakalpojumiem, viņam to ir jābūt tieši izdarījušam tiesvedībā Vispārējā tiesā.

40. Šādu secinājumu var izdarīt no mūsu judikatūras. Proti, Tiesa jau ir lēmusi, ka, ja *EUIPO* lēmumā nepārprotami ir bijis norādīts, ka atteikuma pamats ir attiecināms uz visām attiecīgajām precēm, savā Vispārējai tiesai iesniegtajā prasībā atcelt minēto lēmumu apelācijas sūdzības iesniedzējam bija jānorāda tās preces, uz kurām viņa ieskatā šis atteikuma pamats nevar tikt piemērots, vai arī jāapstrīd tas, ka attiecīgās preces veido homogēnu kategoriju [18].

41. Aplūkojamajā gadījumā savā prasībā Vispārējai tiesai *Yoshida* ir vien vispārīgi apstrīdējusi spēkā neesamības pamata piemērojamību un nav konkrēti norādījusi uz tā piemērošanu konkrētai daļai attiecīgo preču, proti, "galodām un galodu turētājiem", "mājsaimniecības vai virtuves piederumiem, ierīcēm, tilpnēm un traukiem" un "nažu blokiem".

42. Līdz ar to apelācijas stadijā *Yoshida* nevar pārmest Vispārējai tiesai ne to, ka tā šo aspektu nav izvērtējusi pēc savas ierosmes, ne arī to, ka tā nav sodījusi apgalvoto strīdīgo lēmumu pamatojuma neesamību šajā jautājumā.

43. Manā ieskatā citādi būtu gadījumā, ja tā būtu nevis Apelācijas padome, bet Vispārējā tiesa, kas pirmā būtu konstatējusi spēkā neesamības pamata pastāvēšanu attiecībā uz šīm precēm [19]. Proti, šādā gadījumā uz Vispārējās tiesas sprieduma pamatojuma nepietiekamību no Regulas Nr. 207/2009 52. panta 3. punkta skatpunkta apelācijas stadijā būtu iespējams atsaukties pamatoti [20].

44. Tomēr tas tā nav aplūkojamajā gadījumā, ņemot vērā, ka Vispārējā tiesa vien ir atstājusi negrozītus *EUIPO* Apelācijas padomes lēmumus, ar kuriem *Yoshida* preču zīmes atzītas par spēkā neesošām attiecībā uz visām attiecīgajām precēm.

45. Tātad manā ieskatā aplūkojamā apelācijas sūdzības pamata pirmā daļa ir nepieņemama.

– Pakārtoti, par pamata būtību

46. Pat ja Tiesa uzskatīs, ka šī otrā pamata daļa ir pieņemama, es uzskatu, ka tā katrā ziņā ir nepamatota.

18 — Rīkojums, 2014. gada 11. decembris, *FTI Touristik*/ITSB (C-253/14 P, nav publicēts, EU:C:2014:2445, 49. punkts). Jānorāda, ka minētajā lietā apelācijas sūdzības iesniedzēja Vispārējā tiesā bija apstrīdējusi atteikuma pamata piemērojamību attiecībā uz daļu no precēm un pakalpojumiem, bet nebija pietiekami izvērsusi šo argumentu. Līdz ar to konkrētais apelācijas sūdzības pamats tika noraidīts nevis kā nepieņemams, bet gan kā acīmredzami nepamatots.

19 — Jāatzīmē, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 65. panta 3. punktu Vispārējai tiesai ir tiesības grozīt *EUIPO* apelācijas padomes lēmumu.

20 — Saistībā ar šādu situāciju, izvērtējot atteikuma pamatu, skat. spriedumu, 2013. gada 17. oktobris, *Isdin*/*Bial-Portela* (C-597/12 P, EU:C:2013:672, 28. un 29. punkts).

47. Vispirms vēlos atgādināt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pamatojumā skaidri un nepārprotami ir jāatspoguļojas akta izdevējas iestādes argumentācijai, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un lai kompetentā tiesa varētu veikt savu kontroli. Tomēr netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai akta pamatojums ir pietiekams, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tiesību normas, kuras reglamentē konkrēto jomu [21].

48. Tiesa jau ir atzinusi, ka gadījumā, kad kompetentā iestāde atsaka preču zīmes reģistrāciju, tai savā lēmumā ir jānorāda secinājums, pie kāda tā ir nonākusi attiecībā uz katru no pieteiktajām precēm vai pakalpojumiem. Tomēr, ja viens un tas pats atteikuma vai spēkā neesamības pamats tiek norādīts attiecībā uz kādu preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, kompetentā iestāde var aprobežoties ar vispārēju pamatojumu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem [22].

49. Paredzot šādu kompetentās iestādes iespēju preču zīmju jomā, tiek ņemts vērā, ka reģistrācijas pieteikumi bieži attiecas uz vairākām precēm vai pakalpojumiem [23].

50. Tādu pašu pieeju Tiesa ir izvēlējusies attiecībā uz *EUIPO* veikto atteikuma vai spēkā neesamības pamatu izvērtēšanu [24].

51. Lai neapdraudētu tiesības uz efektīvu pārbaudi tiesā, iespēja norādīt vispārēju pamatojumu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem ir attiecināma vienīgi uz precēm un pakalpojumiem, kuri savā starpā ir tik pietiekami tieši un konkrēti saistīti, ka tie veido vienu preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu ar pietiekamu homogenitāti [25].

52. Es uzskatu, ka izskatāmajā lietā šis kritērijs ir pilnībā izpildīts.

53. Jāatzīmē, ka ar apstrīdētajām preču zīmēm aptvertās preces, proti, "galda piederumi, šķēres, naži, dakšiņas, karotes, galodas, galodu turētāji, asināšanas stieņi, pincetes zivju asakām" un "mājsaimniecības vai virtuves piederumi, ierīces, tilpnes un trauki (ne dārgmetāla, ne ar pārklājumu), maisītāji, virtuves lāpstiņas, nažu bloki, toršu lāpstiņas, kūku lāpstiņas", visas ir virtuves piederumi [26].

54. Manā ieskatā šīs preces veido pietiekami homogēnu grupu izvirzītā spēkā neesamības pamata izvērtējumam.

55. Proti, no strīdīgo lēmumu pamatojuma [27] izriet, ka apstrīdētie apzīmējumi atveido to preču, attiecībā uz kurām reģistrācija ir pieteikta, rokturus. Šī argumentācija ir balstīta uz pieņēmumu, ka visām attiecīgajām precēm, proti, dažādajiem virtuves piederumiem, var būt rokturis.

21 — Spriedums, 2004. gada 21. oktobris, *KWS Saat*/ITSB (C-447/02 P, EU:C:2004:649, 65. punkts).

22 — Spriedums, 2007. gada 15. februāris, *BVBA Management, Training en Consultancy* (C-239/05, EU:C:2007:99, 38. punkts).

23 — Ģenerāladvokātes E. Šarpstones [*E. Sharpston*] secinājumi lietā *BVBA Management, Training en Consultancy* (C-239/05, EU:C:2006:450, 42. un 43. punkts).

24 — Skat. rīkojumus, 2009. gada 6. februāris, *MPDV Mikrolab*/ITSB (C-17/08 P, nav publicēts, EU:C:2009:64, 34. punkts), 2009. gada 9. decembris, *Prana Haus*/ITSB (C-494/08 P, nav publicēts, EU:C:2009:759, 46. punkts), 2010. gada 18. marts, *CFCMCEE*/ITSB (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 37. un 38. punkts), 2012. gada 21. marts, *Fidelio*/ITSB (C-87/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:154, 43. punkts), spriedumu, 2013. gada 17. oktobris, *Isdin*/*Bial-Portela* (C-597/12 P, EU:C:2013:672, 27. punkts), kā arī plašu Vispārējās tiesas judikatūru, tostarp spriedumus, 2016. gada 27. aprīlis, *Niagara Bottling*/*EUIPO* ("NIAGARA") (T-89/15, nav publicēts, EU:T:2016:244, 31. punkts), un 2016. gada 12. maijs, *Zuffa*/*EUIPO* ("ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP") (T-590/14, nav publicēts, EU:T:2016:295, 26. punkts).

25 — Šajā ziņā skat. spriedumu, 2007. gada 15. februāris, *BVBA Management, Training en Consultancy* (C-239/05, EU:C:2007:99, 36. punkts), un rīkojumu, 2010. gada 18. marts, *CFCMCEE*/ITSB (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 40. punkts), kā arī plašu Vispārējās tiesas judikatūru, tostarp spriedumus, 2009. gada 2. aprīlis, *Zuffa*/ITSB ("ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP") (T-118/06, EU:T:2009:100, 28. punkts), un 2014. gada 16. oktobris, *Larrañaga Otaño*/ITSB ("GRAPHENE") (T-458/13, EU:T:2014:891, 26. punkts).

26 — Faktam, ka preces ietilpst divās dažādās klasēs, proti, 8. un 21. klasē, kā to savā apelācijas sūdzībā ir atzīmējusi *Yoshida*, nav nozīmes, jo Nicas nolīguma iekšējā klasifikācija ir veidota tīri administratīvos nolūkos.

27 — Skat. strīdīgo lēmumu 30., 34.–36. un 40. punktu.

56. Manā ieskatā tādējādi no juridiskā viedokļa Apelācijas padome ir pietiekami norādījusi iemeslus, kādēļ attiecīgās preces ir saistītas, kas pamato to kopīgu izvērtējumu. Strīdīgo lēmumu pamatojums, tiesa, kaut arī lakonisks, tomēr ir konsekvents un ļauj *Yoshida* saprast *EUIPO* Apelācijas padomes argumentāciju attiecībā uz visu attiecīgo preču kopumu, kā arī ļauj Vispārējai tiesai veikt šīs argumentācijas pārbaudi.

57. Jautājums par pamatojumu ir jānodala no jautājuma par minēto lēmumu pamatotību [28]. Pienākums norādīt pamatojumu ir uzskatāms par izpildītu, ja no šo lēmumu skaidrā un konsekventā pamatojuma izriet, ka Apelācijas padome ir secinājusi, ka visas attiecīgās preces veido homogēnu grupu, jo tām ir kopīga raksturīga pazīme. Jautājums par to, vai Apelācijas padome kļūdaini – kā uzskata apelācijas sūdzības iesniedzēja – ir secinājusi, ka šī raksturīgā pazīme piemīt visām precēm, ir minēto lēmumu pamatotības jautājums.

58. Šajā sakarā ar *Yoshida* argumentu, ka atsevišķām attiecīgajām precēm nav roktura, faktiski tiek apšaubīta Apelācijas padomes argumentācijas pamatotība attiecībā uz jaunu aspektu, kas nav ticis norādīts Vispārējā tiesā un kas turklāt skar faktiskos apstākļus. Tātad apelācijas stadijā šis arguments nav pieņemams.

59. Katrā ziņā šis arguments nav attīstīts pārliecinoši. Pirmkārt, ciktāl ir runa par "galodām" vai "mājsaimniecības vai virtuves piederumiem, ierīcēm, tilpnēm un traukiem", kas ietver kastroļus vai traukus, *Yoshida* nepaskaidro, kāpēc šīm precēm nevarētu būt rokturis.

60. Otrkārt, attiecībā uz "galodu turētājiem" un "nažu blokiem", kā to pamatoti norāda *EUIPO*, runa ir par precēm, kurām nav patstāvīga pielietojuma salīdzinājumā ar apiešanos ar galodām vai nažiem un kuras tātad nevar veidot vienu atsevišķu preču kategoriju vai grupu atteikuma vai spēkā neesamības pamatu izvērtēšanas mērķiem. Treškārt, pat pieņemot, ka "nažu bloki" varētu veidot atsevišķu preču grupu no "nažiem", kopīgs risinājums tiem ir nepieciešams jebkurā gadījumā [29].

61. Visu iepriekš minēto iemeslu dēļ es uzskatu, ka otrā apelācijas sūdzības pamata pirmā daļa ir nepieņemama vai katrā ziņā nepamatota.

Par otro pamata daļu

62. *Yoshida* uzskata, ka Vispārējās tiesas lietotā argumentācija nav piemērojama attiecībā uz atsevišķām attiecīgajām precēm, proti, tām, kurām nav roktura.

63. Jāatzīmē, ka Vispārējās tiesas pamatojuma norādīšanas pienākuma kontrole ir jānošķir no pārsūdzētā sprieduma tiesiskuma pēc būtības [30]. Aplūkojamajā gadījumā, atsaucoties uz iespējamiem pārsūdzētā sprieduma pamatojuma trūkumiem, *Yoshida* būtībā apstrīd Vispārējās tiesas veiktā faktu novērtējuma pamatotību, kas apelācijas stadijā netiek kontrolēta [31].

64. Tādējādi manā ieskatā aplūkojamā pamata otrā daļa arī nav pieņemama.

28 — Skat. spriedumu, 1998. gada 2. aprīlis, Komisija/*Sytraval* un *Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67. punkts).

29 — Vispārējā tiesa konsekventi ir lēmusi, ka gadījumā, kad ir vajadzīga divu preču kategoriju kopīga izmantošana vai kad uz to vismaz norāda to raksturīgās iezīmes, apelācijas padome var izmantot kopīgu risinājumu. Skat. spriedumus, 2008. gada 2. decembris, *Ford Motor*/ITSB ("FUN") (T-67/07, EU:T:2008:542, 44. punkts), un 2010. gada 8. septembris, *Wilfer*/ITSB (ģitāras grifa galvas attēls) (T-458/08, nav publicēts, EU:T:2010:358, 66. punkts).

30 — Šajā ziņā skat. spriedumu, 1998. gada 2. aprīlis, Komisija/*Sytraval* un *Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67. punkts), un ģenerāladvokāta F. Ležē [*P. Léger*] secinājumus lietā Beļģija/Komisija (C-197/99 P, EU:C:2001:658, 39. un 40. punkts).

31 — Tiesa jau ir atzinusi tāda apelācijas sūdzības pamata nepieņemamību, kas ir bijis saistīts ar to, ka konkrēto preču un pakalpojumu kategorija, kas izvēlēta absolūta atteikuma pamata izvērtēšanai, neveidoja homogēnu kategoriju. Skat. rīkojumu, 2011. gada 7. jūlijs, *MPDV Mikrolab* /ITSB (C-536/10 P, nav publicēts, EU:C:2011:469, 34. un 38. punkts).

Secinājumi

65. Ņemot vērā iepriekš minēto, es ierosinu Tiesai noraidīt apelācijas sūdzības otro pamatu kā nepieņemamu vai katrā ziņā kā daļēji nepieņemamu un daļēji nepamatotu.